

Ο Καραγκιόζης έγκλειστος
9 συν μία εικόνες

[Χριστουγεννιάτικο θέατρο σκιών στο σκοτάδι (κοινώς: τίποτα)]

Κατσιλάμπρος Γιάννης. 2014

Ο Καραγκιόζης έγκλειστος

Εικόνες

1. Νεοεισερχόμενος Καραγκιόζης
2. Ο καβγάς του Μπάρμπα Γιώργου με τον Εβραίο
3. Ο Καραγκιόζης και ο Μπάρμπα Γιώργος στην εισαγγελία
4. Πάσχα χωρίς Ανάσταση
5. Το καλοκαίρι στη φυλακή
6. Ο Καραγκιόζης δίνει Πανελλήνιες
7. Το Κολλητήρι στο επισκεπτήριο
8. Ο Νιόνιος στο δικαστήριο
9. Βράβευση του σωφρονιστικού της χρονιάς
- 9 συν μία. Χριστούγεννα στο κελί με μια ευχή

Γενικές σκηνοθετικές οδηγίες

Όλο το δρώμενο στηρίζεται:

- στους πρωταγωνιστές, οι οποίοι εμφανίζονται μέσα σε ένα πλαίσιο από χαρτόνι κιβωτίων που θυμίζει μπερντέ, μόνο που αντί για λευκό σεντόνι έχει κάγκελα φτιαγμένα από χαρτί.
- στους δύο αφηγητές, που στέκουν ανάμεσα στον μπερντέ και στους θεατές.
- στους μουσικούς, οι οποίοι βρίσκονται χαμηλά δεξιά, κάτω από τον μπερντέ και στους χορευτές.
- στην ταυτόχρονη προβολή 9 συν μίας εικαστικών εικόνων, που υπενθυμίζουν το θέμα και τη σειρά. Στην τελευταία εικόνα (Χριστούγεννα στο κελί με μια ευχή) προβάλλεται ένα περιστέρι δίχως φτερά. Οι πρωταγωνιστές ταυτόχρονα με το άκουσμα της λυρικής ευχής του τέλους, κόβουν τα κάγκελα και κολλούν τα κομμάτια στη θέση των φτερών.

Το έργο γράφτηκε το 2014, στο Ειδικό Κατάστημα Κράτησης Νέων Αυλώνα. Αποτελώντας μία ετήσια ανασκόπηση, παρουσιάστηκε στις 23/11/2014, στη Χριστουγεννιάτικη γιορτή, όπου είχαν παραβρεθεί (και μοιραστεί και δυναμώσει την ελπίδα) αρκετοί συγγενείς και φίλοι των πρωταγωνιστών. Τα περιγραφόμενα γεγονότα, αν και παρουσιάζονται με κωμικό τρόπο, είναι όλα πραγματικά και αποτελούν ένα μικρό δείγμα ενός μέρους της παράλογης καθημερινότητας της φυλακής. Μία ιδέα από αυτή την παράσταση μπορεί να σχηματίσει κανείς από τη εξαιρετική συρραφή του Γιάννη Παπαδημητρίου (του τότε υποδιευθυντή του Γυμνασίου και Λυκείου ΕΚΚΝΑ), που παρουσιάζει ενδεικτικά αποσπάσματα τόσο από τις πρόβες, όσο και από την παράσταση και βρίσκεται στην παρακάτω διεύθυνση:

<https://www.youtube.com/watch?v=ZVTw4HyeJyk>

Εισαγωγή

Τελάληδες (όλοι μαζί οι πρωταγωνιστές και οι μουσικοί εισέρχονται στην αίθουσα πίσω από τους θεατές, φωνάζοντας ο καθένας μία φράση 2-3 φορές, στην αρχή χωριστά και μετά αλληλοκαλυπτόμενοι, σε τυχαίο χώρο και χρόνο, μέχρι τελικά να πάρουν τη θέση τους.)

- Ακούσατε – ακούσατε
δάσκαλοι, σωφρονιστικοί
προσέλθετε στη φυλακή
- Ακούσατε – ακούσατε
διοικητικοί, εκπαιδευτικοί
προσέλθετε για τη γιορτή
- Ακούσατε – ακούσατε
φίλοι καλοί και μαθητές
διακεκριμένοι φοιτητές
- και επισκέπτες αγαπητοί
είν' η γιορτή μια αφορμή
λίγη χαρά – λίγη ζωή
σήμερα μέσα στο κελί
- Ακούσατε – ακούσατε
σήμερα ανεβάζουμε το Χριστουγεννιάτικο θέατρο σκιών
«Ο Καραγκιόζης έγκλειστος».

Αφηγητής 1 (ΑΦ1):

Κάπου εδώ, αρχίζει η δουλειά του αφηγητή.
Στο έργο που θα ακολουθήσει,
σε αυτό το σημερινό θέατρο σκιών στο σκοτάδι,
δηλαδή στο σημερινό τίποτα,
οδηγός!, φάρος!, και προστάτης σας (τρέμολο....πιατίι)
Θα είμαστε εμείς!

Αφηγητής 2 (ΑΦ2):

Εμείς! Εμείς με λόγια περισπούδαστα θα κατευθύνουμε τη ροή και θα σας μεταφέρουμε στον χώρο και στον χρόνο, με τη βοήθεια αυτού εδώ του μαγικού άστρου!

Είναι το άστρο που τελικώς -πολύ τελικώς όμως...- οδηγεί στην αποφυλάκιση.

Με αυτό θα επιχειρήσουμε να φωτίσουμε μέσα στο σκοτάδι κάποια συμβάντα που βίωσε τη φετινή χρονιά ο συμπαθής νεοεισερχόμενος Καραγκιόζης.

Αβάντι μαέστρο! Πάμε παιδιά!

(μουσική Καραγκιόζη)

Εικόνα 1^η

Αφ1

Εικόνα πρώτη! Νεοεισερχόμενος Καραγκιόζης!

Τον μήνα Ιανουάριο και συγκεκριμένα εις τας Αλκυονίδας ημέρας, ο συμπαθής πρωταγωνιστής, μέσα σε κωμικοτραγικές συνθήκες συλλαμβάνεται μαζί με τον υιόν του. Πατήρ και υιός, δυστυχώς υποπίπτουν εις μίαν κακήν πράξιν, παρότι αμφότεροι κατά βάθος -κατά πολύ βάθος όμως- τυγχάνουν Ά-κα-κοι.

Αφ2

Εντοπίζονται μάλιστα από το ίδιο το αστυνομικόν όργανον επ' αυτοφώρω (αναπαράσταση... τους πιάνει από το αφτί), τη στιγμή ακριβώς που επιχειρούν να κλέψουν τους κεφτέδες από μία κουζίνα πολυτελούς εστιατορίου (η κουζίνα έχει στηθεί στο αριστερό άκρο της αίθουσας, κάτω από τη σκηνή. Επί τόπου ο μάγειρας της φυλακής τηγανίζει πράγματι κεφτέδες πριν την είσοδο των θεατών. Ευνόητη είναι η απορία τους καθώς μπαίνοντας στην αίθουσα βλέπουν αντί παράστασης, το στημένο μαγειρείο σε δράση...).

Οδηγούνται άμεσα στον ανακριτή, ο οποίος με τη σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, τους προφυλακίζει (τους δείχνει στη σκηνή τον μπερντέ, όπου και πηγαίνουν), στέλνοντάς τους σε ένα στενό σκοτεινό κελί στη φυλακή του Αυλώνα.

Αφ1

Ωστόσο, εντελώς αναπάντεχα, η διάθεση του Καραγκιόζη μέσα στη φυλακή είναι πολύ καλή.

Χαμογελάει, χορεύει και τραγουδάει!

Που τέτοια τύχη στη φτωχοκαλύβα του;

Αφ2

Μα ίσως είναι προτιμότερο να αφήσουμε τα λόγια και να κρυφοκοιτάξουμε στο κελί... (αφαιρεί ένα λευκό σεντόνι που κάλυπτε τον μπερντέ)

Καραγκιόζης (Καρ)

Έρε γλέντια!

Αν το 'ξερα, θα χα μπει νωρίτερα!

Τσάμπα φαΐ, τσάμπα ρεύμα, τσάμπα νερό,

ζέστη, ιατρική περίθαλψη και ξάπλα...

Ξάπλα να δει το μάτι σου!

Και φαγητό!

Τρίτη – Πέμπτη μακαρόνια, φάτε μάγκες, βγάλτε χρόνια!

Αυτό είναι ζωή ρε!

Όχι σαν τους άλλους... τους χαζούς...

τους άλλους που στην έξω κοινωνία τρέχουνε όλοι σαν τρελοί!

Εδώ αράααζεις και χαλαρώωνεις!

Έχει και Filmnet!

Εδώ θα φάααμε, θα πιούουμε

και όσο θέλουμε θα κοιμηθούμε!

Κολλητήρι (Κο)

Ναι μπαμπάκο! Συμφωνώ κι εγώ!

Ωραία περνάμε!

Στο διπλανό κελί έχει και Playstation.

Τόσες μέρες δεν έχω βγει ούτε στο προαύλιο.

Καρ

Κολλητήρι παιδί μου, χαίρομαι που περνάς ευχάριστα και δημιουργικά τον χρόνο σου, μα σαν πατέρας σου που είμαι, θεωρώ ότι πρέπει να παρακολουθήσεις το σχολείο δεύτερης ευκαιρίας.

Κο

Μα τι εννοούν δεύτερη ευκαιρία μπαμπάκο;

Καρ

Να παιδί μου, θέλουν να πουν πως παρότι εσύ δεν αξιοποίησες την πρώτη ευκαιρία, τώρα σου δίνουν και μία δεύτερη.

Κο

Μα γιατί βρε μπαμπάκο;

Πότε είχα εγώ πρώτη ευκαιρία;

(ακούγεται πιατίνι και παγώνουν - ακινητοποιούνται οι Καρ και Κο)

Αφ1

Στο σημείο αυτό ο αφηγητής επιθυμεί να παρέμβει.

Για την ακρίβεια δεν μπορεί να μην παρέμβει.

Δεν του το επιτρέπει η συνείδησής του!

Η παρέμβαση γίνεται προς υποστήριξη της απόψεως του Κολλητηρίου.

Αφ2

Που βλέπεις κοινωνία την πρώτην ευκαιρίαν που εσπατάλησε;

Μήπως ο συμπαθής πατέρας του τον είχε στείλει και άλλη φορά σχολείο;

Ή μήπως δεν ήταν αυτός ο ίδιος που edίδαξε το παιδί του τον δεξιτεχνικό τρόπο να κλέβει κεφτέδες;

Αφ1

Τώρα, παρά την επιφανειακή του σκληρότητα, το Κολλητήρι στενοχωριέται.

Αφ2

Όσο κι αν παριστάνει το σκληρό, η καρδούλα του πονάει, στα ψεύτικα γελάει και σιγοτραγουδάει:

Τραγούδι + Χορός

Ω ντιρλαντά - ντιρλάνταντα (ντάρλαντιρλανταντα)

τι κύκλους κρύβει η ζωή (ντάρλαντιρλανταντα)

ήμουν μικρό - μικρό παιδί (ντάρλαντιρλανταντα)

και βρέθηκα στη φυλακή (ντάρλαντιρλανταντα)

και νοσταλγώ το σπιτικό μου (ντάρλαντιρλανταντα)
το κρεβατάκι το απαλό μου (ντάρλαντιρλανταντα)
να με ξυπνάει το φως του ήλιου (ντάρλαντιρλανταντα)
κι όχι η φωνή του υπαλλήλου...

Εικόνα 2^η

Αφ1

Εικόνα δεύτερη!

Ο καβγάς του Μπάρμπα Γιώργου με τον Εβραίο.

Ο Μπάρμπα Γιώργος, ο οποίος διέμενε στο διπλανό κελί του Καραγκιόζη, είχε δανειστεί έναν καπνό από τον Εβραίο συνκελίτη του (αναπαράσταση).

Όταν αργότερα πήγε να του τον επιστρέψει, εκείνος του ζήτησε δύο (αναπαράσταση).

Αφ2

Τότε, χωρίς δεύτερη ευκαιρία ή άλλη προειδοποίηση, ο μεγαλόσωμος ορεινός πρεσβευτής, για να τιμωρήσει τον αδίστακτο τοκογλύφο, ύψωσε την γκλίτσα -ως συνήθιζε- και την κατέβασε πολλακίς εις την κεφαλήν του συγκρατούμενού του (αναπαράσταση). Αποτέλεσμα ήτο η παραπομπή του εις το πειθαρχικό συμβούλιο της φυλακής.

Τραγούδι

(Διασκευή του «Ρούντολφ το Ελαφάκι»)

Έγινε καβγαδάκι

να σπάσει λίγο η σιωπή

άνοιξε κεφαλάκι

πέθανε η λογική

Κτυπιούνται και μαλώνουνε

για μια μικρή αφορμή

ξεχνάνε πως στη θλίψη τους

είναι όλοι αδελφοί

Εικόνα 3^η

Αφ1

Εικόνα τρίτη!

Ο Καραγκιόζης με τον Μπάρμπα Γιώργο παρουσιάζονται για διαφορετικούς λόγους στην εισαγγελία της φυλακής. Ο ένας για να ζητήσει άδεια και ο άλλος για ξυλοδαρμό.

Εισαγγελέας (Εισ)

Για να δούμε ποιον θα φάμε σήμερα...

Κι έχω μία πείνα απ' το πρωί!...

Θα τους φάααμε, θα τους πιούουμε

και άδειες δε χορηγούμε!

Παρακαλώ, ας προσέλθουν οι δύο κρατούμενοι... (προσέρχονται)

Μπάρμπα Γιώργος (ΜΓ)

Ούι μάνα μ'...

Τι ωραία κουπέλα είν' αυτή...

Πουλί ούμουρφη!...

Καρ

Σταμάτα μπάρμπα, δεν είναι ώρα για τέτοια.

Το κεφάλι κάτω και σιωπή

Τραγούδι

(Διασκευή του «Θα 'μαι καλό παιδί». Gummy Bear)

Παιξ' το καλό παιδί, άριστος μαθητής

αν το πειθαρχικό δε θέλεις να ζωσείς

παιξ' το καλό παιδί, πού 'χει σωφρονιστεί

αν θες η άδεια να σου χορηγηθεί.

(Ακούγεται δύο φορές, την πρώτη μόνο από τους πρωταγωνιστές και τη δεύτερη με τη συνοδεία της ορχήστρας. Στο τέλος της δεύτερης ακούγεται έντονο πιατίι που τους διακόπτει απότομα.)

Εισ

Βρε... Τι μιλάτε και σιγοτραγουδάτε εδώ μέσα;

Δεν έχετε μάθει ότι μπροστά στην εισαγγελέα οφείλετε να επιδεικνύεται σέβας;

Για πλησιάστε ένας - ένας.

Για έλα πρώτα εσύ... Εσύ με τη γκλίτσα.

ΜΓ (στρέφεται στους θεατές)

Ούι μάνα μ'... Άγρια με κοιτάζει...

Εισ

Εδώ, στην αναφορά των υπαλλήλων, αναφέρει ρητώς ότι ξυλοκόπησες βαρέως έναν συγκρατούμενόν σου.

Αληθεύει αυτό;

ΜΓ

Ούι μάνα μ'... Ακούσι να δείτι...

Δεν το 'θελα μάνα μ'...

Ήταν η κακιά στιγμήτσα. Απλώς έτυχε...

Η γκλίτσα έπεσε, λόγω τσι βαρύτητος...

Δεν το καμα επίτηδισ... Στο λόγο μ' σας του λέου.

Εισ

Μπάρμπα Γιώργο παιδί μου, δε μου τα λες καλά.

Πολύ φοβάμαι ότι δε θα το γλιτώσεις το πειθαρχικό.

Πέρασε έξω και θα ειδοποιηθείς για την απόφαση του συμβουλίου...

(αποχωρεί ο ΜΓ)

Για πλησίασε εσύ νεαρέ.

Εσύ είσαι ο Καραγκιόζης;

Καρ

Μάλιστα κυρία εισαγγελέα.

Εισ

Εσύ είσαι που αιτήθηκες τη χορήγηση έκτακτης άδειας;

Καρ

Μάλιστα κυρία εισαγγελέα.

Εισ

Και ο λόγος;

Καρ

Έχω πρόβλημα κυρία εισαγγελέα και θέλω να πάω να το κοιτάξω σε έναν ιδιωτικό γιατρό.

Εισ

Τι ιατρικό πρόβλημα έχεις παιδί μου;

Καρ

Να, κυρία εισαγγελέα...

Δεν αντέχω άλλους κεφτέδες και κρεατικά...

Πόνεσε η κοιλιά μου πια!

Με τρώνε τα τριγλυκερίδια.

Επιτέλους, ας φτιάξουν και καμιά φακή...

κανένα φασόλι, κανένα μακαρόνι...

Δεν γίνεται έτσι. Δεν πάει άλλο.

Όλη την ώρα κρέας τρώμε σε αυτή τη φυλακή!

Και τι κρέας! Σερβιρισμένο σε πλακίδιο!

(Αναφορά στο διαφορετικό καθημερινό δείγμα που πήγαινε περίτεχνα επιμελημένο στη διεύθυνση, σε σχέση με το φαγητό που δίνονταν στη φυλακή.)

Εισ

Σε καταλαβαίνω παιδί μου...

Μα θέλω να μου υποσχεθείς ότι θα κάνεις καλή χρήση της άδειας αν σε εμπιστευτώ.

Καρ

Γι' αυτό να μην έχετε καμία αμφιβολία. Στην προσπάθειά μου μάλιστα να σας πείσω για τον σωφρονισμό μου, παρακαλώ δεχτείτε να ακούσετε την επόμενη μελωδική μου δήλωση.

Κύριε αφηγητή, θα με βοηθήσεις λίγο σε παρακαλώ, διότι το μέταλλο της φωνής μου δεν ταιριάζει στο έντεχνο...

Τραγούδι

(Διασκευή του «Rigoletto». Verdi)

Πως σωφρονίστηκα, στη φυλακή μου

μες στο κελί μου θέλω να ζήσω

Πόσο κουράστηκα μόνος να ελπίζω

αποφυλάκιση δεν θα ζητήσω

Τη βρώμα την αντέχω

έρωτα να μην έχω

αλήθεια σας το λέω

δεν θέλω πια να βγω

Από εδώ

από εδώ

δεν θέλω πια να βγω

Εδώ-----

Εδώ-----

με το Λαμπρόπουλο θα ζω!

(Αναφορά στον αρχιφύλακα Κ. Λαμπρόπουλο.)

Εισ

Πολύ ωραία! Μπράβο. Μπράβο Καραγκιόζη!

Σχεδόν επείσθην ότι πραγματικώς εσωφρονίσθεις.

Όμως, εάν θέλεις να πάρεις την άδεια,

επανέλαβε σε παρακαλώ μετά από εμένα τα παρακάτω λόγια:

Υπόσχομαι

Καρ

Υπόσχομαι

Εισ

Να κάνω καλή χρήση της άδειας

Καρ

(Προς τους θεατές, συνωμοτικά και χαμηλόφωνα.)

Να κάνω κατάχρηση στην άδεια.

Εισ

και υπόσχομαι να μην πιω πολλούς καφέδες...

Καρ

και υπόσχομαι να ψειρίσω πάμπολλους κεφτέδες...

Εισ

Καραγκιόζη παιδί μου,

είσαι χαρούμενος που θα πάρεις την άδεια να ξεσκάσεις και λιγάκι;

Καρ

Βεβαίως κυρία εισαγγελέα!

Επιθυμώ μάλιστα να το εκφράσω και πάλι με τρόπο λυρικό και να σας

ευχαριστήσω!

Τραγούδι + Χορός

Σαν βγω στις άδειες θα αρχίσω (ντάρλαντιρλανταντα)

όλο τον κόσμο να γνωρίσω (ντάρλαντιρλανταντα)

στων φουστανιών το χρωματάκι (ντάρλαντιρλανταντα)

θα φτιάξω εγώ μικρό νησάκι (ντάρλαντιρλανταντα)

Σ' όλες τις θάλασσες θα μπω (ντάρλαντιρλανταντα)
και σε βουνά θα ανεβώ (ντάρλαντιρλανταντα)
μα φυλακή ξανά δεν πάω (ντάρλαντιρλανταντα)
εγώ δεν την ξαναπατάω...
(Ακούγεται πιατίνι που διακόπτει το τραγούδι.)

Εικόνα 4^η

Αφ1

Εικόνα τέταρτη!

Ο Καραγκιόζης, αφού επέστρεψε από την σύντομη άδεια, άρχισε να μελαγχολεί.
Καθώς το Πάσχα είχε πλησιάσει και έρχονταν η Μεγάλη Εβδομάδα, αυτός ολοένα
παραλλήλιζε τα πάθη του Χριστού με τη δική του περιπέτεια...

Αφ2

Αισθάνονταν σαν πρωταγωνιστήν του Καζαντζάκη στο «Ο Χριστός
ξανασταυρώνεται»...

Εκείνες τις στιγμές, συνέλαβε την ιδέα και συνέθεσε το παρακάτω τραγούδι, το
οποίο επιθυμεί, μέσα σε ένα συγκινησιακά φορτισμένο κλίμα, να σας παρουσιάσει,
(αρχίζει το τρέμολο στο στρατιωτικό τύμπανο)

σε πρώτη

αποκλειστική

παναυλώνια

εκτέλεση!!!

(το τρέμολο καταλήγει σε πιατίνι)

Τραγούδι

Η Μαγειρίτσα του Τσακίρη

(Αναφορά στο μάγειρα της φυλακής. Η μουσική δική μου)

Τα πάθη σου Χριστέ μου εγώ περνάω
Μεγάλη Εβδομάδα και στον Αυλώνα τραγουδάω
γιατί η ιστορία μου ξεκινάει ένα πρωί
που οι κακοί Ρωμαίοι με στείλαν φυλακή

Την προηγούμενη σε δείπνο μυστικό
με τους παράνομους, το νταλαβέρι μου κρυφό
είχαμε πει «ούτε κουβέντα να μη βγει»
αν τύχει κάποιος και πέσουν στον ανακριτή

Μα ο Ιούδας, ένας φίλος κολλητός
προς το συμφέρον του κοιτούσε προφανώς
Να φας τα χρόνια σου στην τούφα είναι κρίμα,
σκέφτηκες Ιούδα και απήγγειλες το ποίημα

Κι άρχισαν ξάφνου οι Ρωμαίοι οι φρουροί
τον κάθε αδελφό να στέλνουν στο κελί
η κοινωνία έπεσε πάνω μας να μας συντρίψει
και τα δικά της τα παράνομα να κρύψει

Νίπτει τας χείρας του ο Πόντιος Πιλάτος
δικαιοσύνη δεν υπάρχει, ούτε κράτος
«Εις θάνατον!!!», φωνάξαν όλοι τους θαρρώ
κι άρχισαν άγρια να μου φτιάχνουν τον σταυρό.

Κι είμαι μπροστά στη μαγειρίτσα του Τσακίρη
κι είναι στη σκέψη μου να κάνω χαρακίρι
στο ισόγειο, τα αυγά ο κόσμος τσουγκράει
γεια σας παιδιά, Fisnik, Xhexhuka, Resulai.

Και είμαι κλεισμένος μέσα στις ντροπής τον οίκο
και είμαι παρέα με τον Ποτόσογλου το Νίκο
να με ανασταίνουν οι ρυθμοί του ντράμερ Μπίλλυ
Γεια σου Τζανέτο, γεια σας συγγενείς και φίλοι!

Και αν μας σταύρωσαν, εμείς συνεχίζουμε να ζούμε
στη φυλακή μας τις γιορτές τις προσπερνούμε
και με το βλέμμα καρφωμένο στη ζωή
μια μόνο ανάσταση κοιτάμε μακρινή.

Εικόνα 5^η

Αφ2

Εικόνα πέμπτη! Το καλοκαίρι στη φυλακή!
Στην εικόνα αυτή θα επιχειρηθεί να μεταφερθεί εις τον θεατήν μία κολοσσιαία
αντίθεση.

Αλήθεια, σαν ψέμα μου φαίνεται...

Την ώρα που κάποιοι ψάχνουν θέση στην πλαζ για να βάλουν την πετσέτα τους,
κάποιοι άλλοι προσπαθούν να χωρέσουν το στρώμα τους στο πάτωμα των κελιών!

Αφ1

Η κατάσταση γίνεται μάλιστα αφόρητος, όταν ο υδράργυρος ανεβαίνει.

Οι δύστυχοι κρατούμενοι καταφεύγουν εις ποικίλες απέλπιδες προσπάθειες διά να
επιλύσουν το άλυτον...

Μία εξ αυτών αποτελεί πραγματικό γεγονός και αξίζει να μνημονευτεί...

Αφ2

Μη έχοντας και τίποτα καλύτερο να κάνουν, κάποιοι κρατούμενοι που διέμεναν εις
τον δεύτερον όροφο του καταστήματος, έφραζον επαρκώς όλες τις πιθανές

διεξόδους και εγέμισον το κελίν τους νερόν!

Η στάθμη του ύδατος είχεν τόσο υψωθεί, που οι τρόφιμοι δύνατω να διαγωνίζονται εις καταδύσεις, αφού ανέβαιναν εις το επάνω κρεβάτι και βουτούσαν περιτέχνως εις το κενόν!

(Αναπαράσταση από τη σκηνή προς τους θεατές.)

Αφ1

Κατόπιν επιδίδοντω και εις άλλας θαλάσσιας αθλοπαιδιάς.

Η όλη διοργάνωσης είχε ωστόσο τέλος άδοξον, κατά το άνοιγμα των κελιών.

Ο συμπαθής πρωινός υπάλληλος εκινδύνευσε σοβαρά με πνιγμόν, αφού όταν κατά την πρωινή καταμέτρηση επιχείρησε να ανοίξει την θύραν, εβρέθει αντιμέτωπος με το ορμητικόν τσουνάμι!

Τραγούδι

(Διασκευή του «το καλοκαιράκι». Φατμέ)

Το καλοκαιράκι, μες στη φυλακή
θάλασσα ο ιδρώτας, λειώνω στο κελί
δεν περνούν οι μέρες, οι ώρες, τα λεπτά
αχ να 'μουν σε μια βάρκα με κατάλευκα πανιά

Στη φυλακή, στη φυλακή
με τέσσερις μες στο κελί
ω ω ω, μες στο κελί

Βλέπω παραλίες, μέσα στην Τι-βί
κι η ψυχολογία έχει συντριβεί
όμορφες γυναίκες δροσίζουν τα νερά
την κάμερα κοιτάνε και μου στέλνουν δυο φιλιά.

Εικόνα 6^η

Αφ1

Κι όμως αληθεύει!

Ο Καραγκιόζης έδωσε Πανελλήνιες!

Κανείς δεν το περίμενε, μα Να που όλα γίνονται!

Ο Καραγκιόζης προσπάθησε, διάβασε, διαγωνίστηκε, έγραψε εξετάσεις και τελικώς επέτυχε να εισαχθεί εις την σχολήν που επιθυμούσε!

Αφ2

Ακολούθησε η βράβευσή του από τον υπουργό και στη συνέχεια ήρθε η επίσκεψη του Καραγκιόζη στον πρόεδρο της δημοκρατίας, απ' όπου και το στιγμιότυπο που θα παρακολουθήσουμε.

Πρόεδρος (Προ)

Πλησίασε νέε μου!

Πρέπει να ξέρεις ότι η επιτυχία σου έχει συμβολικό χαρακτήρα.

Καρ

Μάλιστα κύριε πρόεδρε.

Προ

Πρόσεξέ με Καραγκιόζη παιδί μου

κι εσείς παιδιά (στρέφεται στους θεατές) όλοι προσέξτε με,

εάν πραγματικά επιθυμείτε την αλλαγή στη ζωή σας,

να ξέρετε ότι μπορείτε να την πετύχετε!

Αρκεί να το πιστέψετε,

αλλά και να το προσπαθήσετε.

Εσύ Καραγκιόζη, πως αισθάνεσαι τώρα που είσαι πλέον φοιτητής;

Καρ

Εγώ κύριε πρόεδρε δεν είχα συνηθίσει να μου λεν Μπράβο... Πάντα με κατηγορούσαν... Οι γονείς, οι δάσκαλοι, οι αστυνομικοί...

Το μόνο που νόμιζαν όλοι για μένα ήταν πως ήμουν πολύ καλός στο να είμαι κακός...

Πάντοτε υπήρξα ο πιο κακός στις καλές πράξεις...

Και ξάφνου:

Τραγούδι

Ο πιο καλός ο μαθητής

(Διασκευή του ομώνυμου τραγουδιού του Ζαμπέτα.

Αναφορά σε κάποια από τα ονόματα των εξαιρετικών και άξιων δασκάλων και καθηγητών του σχολείου που λειτουργούσε μέσα στη φυλακή.)

Έναν καιρό που βρέθηκα

στη φυλακή σχολείο

το ότι θα τα κατάφερνα

μου φαίνονταν αστείο

Πήγα στον Πέτρο Δαμιανό

πήγα και στον Αρμένη

βρήκα την τελευταία μου

ελπίδα που μου μένει

Ο πιο καλός ο μαθητής

ήμουν εγώ στην τάξη

μες στην πικρή μου τη ζωή

γλυκιά χαρά είχε στάξει

Φόρτωνα την ελπίδα μου

στης γνώσης την καμπάνα

έμαθα ελληνικούς χορούς

μου έδειξ' η Ιωάννα

Ζωγράφισα ένα όνειρο
παρέα με τη Βίκυ
κι έτσι για λίγο ξέχναγα
το άγχος και τη δίκη

Εικόνα 7^η

Αφ1

Εικόνα έβδομη! Το Κολλητήρι στο επισκεπτήριο!
Δέκα μήνες πέρασαν από τον εγκλεισμό και το Κολλητήρι αισθάνεται πως η κοπέλα του ακούγεται τροποντινά απόμακρη εις τα τηλεφωνήματα...
Ο πατέρας του ματαίως προσπαθεί να του ανοίξει τα μάτια (αναπαράσταση).
Η τόσο πολυαγαπημένη φιλενάδα του υ-ι-ού είναι ηλίου φαινότερον ότι τον α-πα-τά...

Αφ2

Μα ο μικρός, παραμένον σταθερά ρομαντικός και αθεράπευτα ερωτευμένος δεν θέλει να αναγνωρίσει τα προφανή σημάδια. Έκανε μάλιστα αίτηση, μέσω της κοινωνικής υπηρεσίας.
(Το Κολλητήρι κάνει πως γράφει μία αίτηση, βγαίνει από τον μπερντέ και δίνει την αίτηση στη διευθύντρια -η οποία την ημέρα της παράστασης παρευρίσκονταν ανάμεσα στους θεατές.)
Έχει ακουστεί ότι αυτή την εβδομάδα δεν θα γίνουν ανοικτά επισκεπτήρια και ότι έρχονται δύσκολοι καιροί, μα το Κολλητήρι δε φοβάται τίποτα γιατί...

Τραγούδι

(Διασκευή του «Έχω εσένα πλάι μου» του Ρέμου. Αναφορά στα ονόματα των κοινωνικών λειτουργών της φυλακής, οι οποίοι εισηγούνταν στο συμβούλιο της φυλακής τις διάφορες αιτήσεις.)

Όλα γύρω μαύρα μοιάζουν μάτια μου
λένε θα 'ρθουν δύσκολοι καιροί
μα εμένα δε με νοιάζει τίποτα
δε φοβάμαι έρωτά μου
στα παπούτσια τα παλιά μου
έχω γράψει την παλιοφυλακή

Γιατί έχω τον Μπούρα πλάι μου, έχω τη Ζώη πλάι μου
κι όλα τα αντέχω, μη το ξεχνάς
Γιατί έχω τον Μπούρα πλάι μου, έχω τη Ζώη πλάι μου
φτάνει Μαρούσα να μ' αγαπάς!

(Στο τέλος του τραγουδιού, η διευθύντρια σηκώνεται και δίνει στο Κολλητήρι -μέσα στον μπερντέ- την αίτηση που έχει εγκριθεί!)

Κο

Εγκρίθηκε! Εγκρίθηκε!

Σας ευχαριστώ! Είμαι πολύ χαρούμενος!

Μπαμπάκο, εγκρίθηκε!

Καρ

Ωραία, ωραία, μα για πες μου,

τι σκοπό έχεις για τη συνάντηση;

Τι θα της πεις; Πως θα φερθείς;

Κο

Μπαμπάκο το αποφάσισα.

Έχεις απόλυτο δίκιο. Πρέπει να την πιέσω.

Θα απαιτήσω να μου πει την αλήθεια.

Δεν πάει άλλο.

Δεν μπορεί κάθε τόσο, χωρίς δικαιολογία, να μη μου απαντάει στο τηλέφωνο...

Αφ1

Κι έτσι βρισκόμαστε στον χώρο ανοικτών επισκεπτηρίων.

Η πολυαγαπημένη δεσποινίς κρατά το χέρι του Κολλητηρίου (αναπαράσταση) και το κοιτά με ύφος δακρύβρεχτο...

Αφ2

Το Κολλητήρι όμως, αγέρωχο και επιθετικό,

ξεκινά αμέσως με ανάκριση!

Κο

Που ήσουν χτες που σου τηλεφώνησα;

Κοπέλα (Κοπ)

Είχα μία υποχρέωση.

Κο

Τι υποχρέωση; Θέλω να μάθω.

Δε μπορείς να μου πεις ή μήπως δε θέλεις;

Κοπ

Πάψε να με υποψιάζεσαι αγάπη μου.

Σε παρακαλώ λιονταράκι μου.

Αυτή σου η ζήλεια καταστρέφει τη σχέση μας.

Είμαι δικιά σου. Δεν το βλέπεις; Δεν το καταλαβαίνεις;

Κο

Δεν καταλαβαίνω τίποτα όταν δε μου απαντάς στο τηλέφωνο...

Είσαι μία πρόστυχη... Ένα χρόνο τώρα με κοροϊδεύεις!

Κοπ

Ηρέμησε αγάπη μου. Καθόλου δε σε κοροϊδεύω.

Κο

Μα πώς να ηρεμήσω, όταν συνεχίζεις να μη μου λες το γιατί δεν απαντούσες...

Κοπ

Ε, ωραία λοιπόν... Αφού επιμένεις θα σου πω.

Χρειάστηκε και πήγα στο γιατρό.

Τι περιμένεις; Να απαντώ στα τηλεφωνήματά σου την ώρα της εξέτασης;

Κο

Ναι μωρές αγάπη μου... Συγνώμη...

Είμαι λίγο υπερβολικός...

Κοπ

Είσαι. Ότι είσαι είσαι!

Μα εγώ σε συγχωρώ γιατί σε αγαπάω.

Κο

Κι εγώ σε αγαπάω. Μα για πες μου τελικά γιατί ανησυχώ: Είσαι καλά αγάπη μου;

Τι σου είπε ο γιατρός;

Κοπ

Α... Μην ανησυχείς... Τίποτα σοβαρό.

Είμαι έγκυος.

Τραγούδι

(Διασκευή του «Ρούντολφ το ελαφάκι»)

Μ' έκανες ταρανδάκι

μόλις μπήκα φυλακή

μ' έκανες ταρανδάκι

δε χωράω στο κελί

Άκαρδη κι αναίσθητη

πες μου τα βράδια με ποιον γυρνάς

είσαι μια ξεδιάντροπη

πες μου γιατί δε μ' αγαπάς;

Εικόνα 8^η

Αφ2

Εικόνα όγδοη! Ο Νιόνιος στο δικαστήριο!

Το Νοέμβριο που μας πέρασε, ο σιόρε Διονύσιος βίωσε μίαν δικαστικήν τραγωδίαν!

Όλες οι ελπίδες του επνίγησαν εις τον απύθμενον ωκεανόν του δικαστικού παραλογισμού...

Κατηγορήθηκε και κρίθηκε ένοχος για ληστεία που ουδέποτε δύνατω να διαπράξει, καθώς την ημέραν την αποδιδόμενης εις αυτόν παράνομης πράξεως, αυτός εβρίσκονταν ήδη εις την φυλακήν...

Αφ1

(Εγκαταλείποντας το κωμικό ύφος, απομακρύνει το μικρόφωνο και λέει στους θεατές:)

Παρακαλούμε να πιστέψετε απολύτως το πραγματικό αυτό περιστατικό.

Μετά το τέλος της παράστασης, το πραγματικό όνομα του κρατούμενου είναι -με την άδειά του- στη διάθεσή σας.

Αφ2

Επιστρέφοντας ωστόσο στην κωμική αναπαράσταση τραγικών γεγονότων, ας ακούσουμε όμως τον μονόλογο του ατυχούς επτανήσιου.

Νιόνιος

Ω, μα τον Άγιο Διονύσιο, συμφορά που με βρήκε...

Ω πικρό μου της ζωής λιμπρετίνο, φουρτούνα που με βύθισε...

Τι θα κάμω τώρα εγώ;

Ω τρελό - τρελό κακό που με βρήκε...

Ετούτος ο κόντε δικαστής με φινίρισε...

Στο φιναλίτο του δικαστικού κρετσέντο, σηκώθηκε και μου τραγούδησε:

«Πέντε!»

«Τι πέντε τον ερωτώ, μήνες;»

«Όχι, μου λέει.»

«Τι πέντε, τον ξαναρωτώ, χρόνια;»

«Όχι... Πέντε Ολυμπιάδες», μου λέει...

Καταλαβαίνετε τι σας λέω;

20 χρονάκια μου τα μοίρασε σα στραγαλάκια...

Και να λέγατε πως είχα μπαλοτάρει και κανένα, να το καταλάβω...

Μα έτσι, επειδή δε μου αρέσει να κάνω τη χάρη στους αστυνομικούς και να πιάνω το πρίμο σεκόντο στα σονέτα τους....

Σας λέω, με φινίρισε... Ω συμφορά...

Ω φουρτούνα που με βρήκε...

Τραγούδι

Χρονάκια στραγαλάκια

(Έβλεπα το πρωί τα παιδιά να φεύγουν για τα δικαστήρια με κάποια κρυφή λάμψη
ελπίδας στα μάτια τους. Το απόγευμα η κλούβα γύριζε φορτωμένη χρόνια...

Ένα - ένα έβγαιναν με κατεβασμένα τα βλέμματα...

Η μουσική δική μου, σε στυλ μπλουζ.)

Σ' ευχαριστώ ω δικαστή

Ναι, σ' ευχαριστώ ω δικαστή

για τη βαρβάτη την ποινή

θερμά--- σ' ευχαριστώ

Χρόνια στραγάλια μοίρασες

σαν το σκυλί με αλυσίδα μ' έδεσες

σίγουρος είσαι πως δεν θα αγριέψω έτσι εγώ

Ναι, σίγουρα λες πως θα--- σωφρονιστώ...

Τον βλέπω τον δικαστή να βγαίνει το βράδυ
σ' ένα μπαράκι ν' αφήνει δικαιοσύνης σημάδι
ξεχνάει του όρκου τους ιερούς σκοπούς
μιας σερβιτόρας κοιτά τους θεσπέσιους γλουτούς

Να τα στραγαλάκια σας δικαστά,
του λέει η σερβιτόρα, η τυφλή ξανθιά
ορίστε το ουισκάκι που ζητήσατε
με πάγων λέξεις τον σφαγμό στολίσσατε

Πότε σχολάτε;, Τι ωραίο το άρωμα που φοράτε!
την αγκαλιάζει, λαίμαργα το στήθος κοιτάζει
την πίνει, πρόστυχο φιλί της δίνει
τη γδύνει, ξεχνά πως τη λεν Δικαιοσύνη

Εικόνα 9^η

Αφ1

Στο σημείο αυτό οι συντελεστές του σημερινού θεάτρου σκιών επιθυμούμε να διακόψουμε τη ροή της ανασκόπησης για μία πολυσήμαντη βράβευση.

Αφού συνεδριάσαμε, συσκεφτήκαμε,
αναλύσαμε και τελικώς ψηφίσαμε, είμαστε έτοιμοι να σας παρουσιάσουμε το βραβείο για τον σωφρονιστικό της χρονιάς που πέρασε!

Αφ2

«Γίνεται αυτό;, θα διερωτάστε.

Κρατούμενοι να βραβεύουν σωφρονιστικούς;»

Ναι γίνεται και αυτό.

Το φετινό βραβείο λοιπόν πηγαίνει στον... (τρέμολο....πιατίι)

Αναστάσιο Μούκα!

Ο λόγος της απόφασής μας θα εξαχθεί από τη συζήτηση που θα γίνει ευθείς αμέσως με δύο τυχαίους κρατούμενους...

Κρατούμενος 1 (Κρ1)

Ανακοίνωση

Κρατούμενος 2 (Κρ2)

Announcement

Κρ1

Παρακαλούνται οι κρατούμενοι να απενεργοποιήσουν τα κινητά τους τηλέφωνα.

Κρ2

Prisoners are kindly requested to switch off their mobile phones.

Αφ1

Τζάμπα το ανακοινώνεται παιδιά.

Η επιχείρηση σκούπα του υπαρχιφύλακα Αναστάσιου Μούκα δεν έχει αφήσει τίποτα.

Κι αυτό που κυρίως με στενοχωρεί δεν είναι τόσο τα κατασχεμένα κινητά μας, όσο το ότι ειλικρινά ανησυχώ για τον υπαρχιφύλακα, που είναι πολύ καλό παιδί.

Είμαι στενοχωρημένος.

Έχω υποψίες και ενδείξεις ότι η ψυχική του υγεία είναι ελαφρώς - ολοκληρωτικώς διαταραγμένη...

Κρ1

Μπα... Δε νομίζω. Μην τον παρεξηγείς.

Απλά είναι ένας φύλακας διαφορετικός από τους άλλους.

Αφ2

Πως το εννοείς;

Κρ1

Να ρε παιδί μου,

από μικρός που ήτανε στις απόκριες ντύνονταν σωφρονιστικός.

Φόραγε πάντα κολλαριστή στολή και όλη του η εμφάνιση ήταν στην πένα.

Κρ2

Κι όταν στο σχολείο παίζανε κλέφτες και αστυνόμους, αυτός γράπωνε τα άλλα παιδάκια και τα οδηγούσε στη φυλακή.

Αφ1

Ναι, μα εγώ επιμένω ότι πρόκειται περί διαταραγμένης προσωπικότητας.

Και δε μιλάω για το ντύσιμο ή τις συνήθειές του, αλλά για το πάθος του να ανακαλύπτει κινητά τηλέφωνα.

Του έχει γίνει έμμονη ιδέα.

Του έχει γίνει εμμονή ρε φίλε... Πώς να στο πω;

Κρ1

Σε αυτό δεν έχεις και άδικο.

Πριν έναν μήνα άκουσα ότι εντόπισε και την τελευταία συσκευή που υπήρχε στη φυλακή.

Κρ2

Ω, ναι... Το άκουσα κι εγώ.

Ήταν τότε που εισέβαλλε στο αρχιφυλακείο χωρίς να τον πάρει χαμπάρι κανείς και απέσπασε το κινητό του αρχιφύλακα...

Κρ1

Και δε σταμάτησε εκεί.

Ο υπουργός δικαιοσύνης που μας έκανε την τιμή να μας επισκεφτεί προ διμήνου, λέγεται ότι ακόμα αναρωτιέται για το που είναι το κινητό του...

Αφ2

Βλέπετε που σας λέμε...

Δυστυχώς έχουμε δίκιο. Η κατάσταση είναι δύσκολη.

Η κατάσταση έχει ξεφύγει.

Ο άνθρωπος είναι πλέον ξεκάθαρα ψυχωτικός, σε ένα μανιοκαταθλιπτικό υπόβαθρο.

Κρ1

Και το χειρότερο, αφού τελείωσε με τα κινητά των κρατούμενων, των σωφρονιστικών, των διοικητικών και των επισκεπτών, τώρα στράφηκε και εκτός φυλακής!...

Προχτές έμαθα ότι έκανε έφοδο σε μία παιδική χαρά και έψαχνε στα καροτσάκια για να εντοπίσει κινητά. Συνέλαβε την άτυχη μητέρα-κάτοχο τηλεφωνικής συσκευής και την υποχρέωσε να τον ακολουθήσει μαζί με το καροτσάκι στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής.

Κρ2

Εγώ πάλι, από εμπιστευτική πληροφορία ενός συναδέλφου του έμαθα ότι το πρόβλημα έχει επεκταθεί και στην προσωπική του ζωή. Εγκατέλειψε λέει την κοπέλα του επάνω στην κορύφωση μίας ερωτικής επαφής, άρπαξε την τσάντα, πήρε το κινητό της και έσπευσε να συντάξει αμέσως αναλυτική γραπτή αναφορά στον πατέρα της...

Αφ1

Κρίμα... κρίμα... πολύ κρίμα...

Και είναι καλό παιδί ρε γαμώτο ο Τάσος...

Και φοβάμαι ότι έρχονται και χειρότερα...

Έχω ακούσει ότι μαζί με κάτι άλλους, έχει σχηματίσει οργάνωση και σκοπεύει να κάνει έφοδο στο Μέγαρο Τηλεφωνίας του ΟΤΕ, στο Μαρούσι...

Αφ2

Με αυτές τις σκέψεις,

επιθυμούμε να απονείμουμε στον Αναστάσιο Μούκα ως βραβείο το εντυπωσιακό αυτό αρχαιολογικό εύρημα.

(Εμφανίζεται ένα τεράστιο μακρόστενο κιβώτιο φιλοτεχνημένο σαν κινητό.)

Πρόκειται για την πρώτη τηλεφωνική συσκευή που χρησιμοποιούσαν οι Νεάντερνταλ, κατά τη Λίθινη εποχή.

Παρακαλείτε ο υπαρχιφύλακας να προσέλθει για τη βράβευση!

(Αξίζει να σημειωθεί ότι ο εξαιρετικός και έχοντας αίσθηση του χιούμορ υπαρχιφύλακας, όχι μόνο προσήλθε, αλλά έκανε και επιτόπια έρευνα σε παρουσιαστές και επισήμους.)

Εικόνα 9^η συν μία

Αφ1

Εικόνα ενάτη συν μία! Χριστούγεννα στο κελί!

Αλήθεια, πόσο δύσκολο μπορεί να είναι;

Χριστούγεννα στο κελί... Ήλιος και βροχή...

Δείτε και τον Καραγκιόζη με το Κολλητήρι και τους άλλους κρατούμενους...

Στολίζουν δέντρο κι αυτοί... ακόμα και μέσα στη φυλακή...

Τι να κάνουν;... Χριστούγεννα είναι...

(Οι πρωταγωνιστές στολίζουν δέντρο, αφήνοντας τη θέση για το αστέρι κενή.)

Έτσι πρέπει να γίνεται.

Αλλιώς η καρδιά παγώνει...

Αφ2

Για το τέλος λοιπόν του περιέργου αυτού έργου,

σε αυτήν την ενάτη συν μία εικόνα,

κρατήσαμε τα πιο έντονα συναισθήματά μας.

Θα τα μοιραστούμε με εσάς σε αυτά τα τρία τελευταία τραγούδια.

Η λύπη στο μελαγχολικό Caruso,

η ελπίδα ντυμένη με χιούμορ στο Χριστουγεννιάτικο Rock 'n Roll

και τέλος, το «ευχαριστώ» και η ευγνωμοσύνη προς τα άτομα που μας στηρίζουν σε αυτή τη δύσκολη περιπέτεια που οδηγήσαμε τις ζωές μας.

Τραγούδι

Αν δείτε τον Θεό

(Διασκευή του «Caruso», L. Dalla)

Είδα τον πόνο στο δάκρυ

σ' επισκεπτήρια της θλίψης

μπρος σε παιδιά με σκυμμένα κεφάλια

φωνές και φιλιά

«Σ' αγαπώ, δε σε ξεχνώ, θα μείνω εδώ»,

μέσα από καλώδια και από τζάμια

Είδα μια τούρτα κι εκείνον

με ψεύτικο γέλιο

πνιγμένο στη μελαγχολία

τα χρόνια του εδώ μέσα

γαμώτο περνάνε

κι η ζωή είναι μικρή και μόνο μία

Αν δείτε τον Θεό

ρωτήστε τον πως το επιτρέπει αυτό

αν δείτε το Χριστό

πείτε του πως επειγόντως εγώ Ανάσταση ζητώ

Είδα το χρόνο να αλλάζει

σειρά στο τηλέφωνο, νεύρα

μια κάρτα στο χέρι

στέκει η ευχή

την κατάρα πολεμάει η ψυχή

μα αν θα γίνει μόνο ο χρόνος το ξέρει

Είδα να στρίβει
το δάκρυ να κρύβει
ρε φίλοι κι εσείς μην τον κοιτάτε
μια απεγνωσμένη σιωπή
μια κραυγή «Είμαι εδώ, δε σας ξεχνώ,
σας αγαπώ, μην το ξεχνάτε»

Αν δείτε τον θεό
ρωτήστε τον πως το επιτρέπει αυτό
αν δείτε το Χριστό
πείτε του πως επειγόντως εγώ Ανάσταση ζητώ

Τραγούδι

Χριστουγεννιάτικο Rock 'n Roll

Σου γράφω Άγιε Βασίλη ήμουν καλό παιδί
δεν έκανα αταξίες μέσα στο κελί
μονάχα περιπάτους στο προαύλιο
αλλάξτε μου το σήμερα με το αύριο

Είμαι πλέον σωφρονισμένος εντελώς
το ξέρει, το ξέρει κι ο Λαμπρόπουλος
Είμαι πλέον σωφρονισμένος εντελώς
το ξέρει κι ο Κώστας ο Λαμπρόπουλος

Γ' αυτό νομίζω αξίζω ένα δώρο λαμπρό
σύντομα ν' ακούσω τ' όνομά μου κι εγώ
να με καλούν με όλη την εξάρτηση
γιατ' ήρθε κι η δική μου αποφυλάκιση

Μαρίνα, υπογράφω σ' ένα μήνα
Μαρίνα, ελευθερωσέ με Μαρίνα
Μαρίνα, υπογράφω σ' ένα μήνα
Μαρίνα, δείξε μου το αστέρι Μαρίνα

Αφ1

Φίλοι παρευρισκόμενοι,
ευχαριστούμε για τη σημερινή σας προσέλευση.

Αφ2

Εμείς, οι συντελεστές αυτού του έργου σας σφίγγουμε το χέρι και σας ευχόμαστε:
Καλή Χρονιά!

(Οι αφηγητές βάζουν το αστέρι στην κορυφή του δέντρου)

Τραγούδι

(Διασκευή του «Χριστούγεννα ευτυχισμένα» της Βανδή)

Όνειρο βλέπω στο κελί μου
χριστουγεννιάτικη η ευχή μου
κάνε κάτι Θεέ μου
να βγει αληθινό

Βλέπω πάλι το σπιτικό μου
το κορίτσι το δικό μου
ελευθερία τον λεν
πάω να τρελαθώ!

Βλέπω τη Μαρίνα να μου χαμογελάει
αποφυλάκισης άστρο στα δυο χέρια κρατάει

Χριστούγεννα στον Αυλώνα,
κρύο χειμώνα άλλο δεν αντέχω
Χριστούγεννα, Χριστούγεννα ευτυχισμένα
δεν γίνονται Λαμπρόπουλε, χωρίς εσένα
(Από την αρχή της τελευταίας εικόνας προβάλλεται ένα περιστέρι δίχως φτερά.
Όλοι οι πρωταγωνιστές ταυτόχρονα με το άκουσμα του τελευταίου αυτού
τραγουδιού, κόβουν τα φτιαγμένα από χαρτί κάγκελα του σκηνικού και κολλούν τα
κομμάτια στη θέση των φτερών.)

